

Crisi de la divisió de poders

JORDI SÀNCHEZ

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 8.02.07

L'escenari polític que obre la recusació del magistrat **Pérez Tremps** és d'una enorme transcendència per a la credibilitat del mateix sistema. A aquestes altures és difícilment evitable que les relacions entre el poder polític i el poder judicial es converteixin en promíscues. Per un costat, els actors polítics intenten utilitzar el poder judicial per plantejar batalles que han perdut en l'escenari parlamentari; i per un altre, els jutges prenen decisions d'enorme transcendència política. Sense entrar en les intencions inicials, una cosa sembla clara: en els últims anys, determinats jutges de les més importants instàncies judicials han adquirit per les seves actuacions, o simplement per les seves declaracions, un protagonisme en el debat polític que és impropï en un funcionament sanejat del sistema democràtic.

Podem afirmar que la divisió de poders que els pares del liberalisme polític van situar com la garantia per al bon funcionament del sistema democràtic està molt a prop de ser paper mullat. I aquest fet és d'una enorme gravetat. El que és curiós de la situació és que en el cas espanyol és l'oposició al Govern la que sembla disposar dels mecanismes suficients per plantejar en l'àmbit judicial batalles que ha perdut en l'àmbit parlamentari. Bona part dels grans problemes que **Zapatero** ha tingut des que va arribar a la presidència del Govern, el març del 2004, es podrien reduir a un de sol: el descontrol absolut del poder judicial i la incapacitat d'evitar que des d'aquest poder es prenguessin decisions que reforçaven les tesis del PP i entorpien la voluntat de la majoria governamental. Ho vam veure en el seu moment amb moltes decisions al voltant d'ETA i en el món *abertzale* que alguns jutges van prendre, i ara ho veiem en el cas de l'Estatut de Catalunya.

Zapatero ha perdut la batalla per minimitzar la influència d'aquest conglomerat conservador que hi ha a Espanya i que uneix transversalment mitjans de comunicació, partits polítics, jerarquia de l'Església i una part del poder judicial. **Zapatero** està al Govern, però potser no controla el poder. No

és un joc de paraules. És una descripció d'un sistema polític que 30 anys després comença a descobrir algunes de les conseqüències més perverses dels pocs errors que es van cometre durant la transició. No crec que puguem oblidar que el poder judicial va ser l'únic espai on no hi va haver una transició adequada cap a la democràcia.

I tot això sense oblidar que si finalment el Partit Popular guanya la batalla d'inconstitucionalitat en el cas de l'Estatut, és previsible que a Catalunya es plantegi una nova estratègia on els reformistes perdin empenta.